

STANDARD PLEMENE OVCE OUSSANTSKE (OU)

Latinský název – Ovis aries

Cizí názvy – Ouressant sheep, Ouressant schaf, Ushant, Bretoňská zakrslá, Minischaf...

Řád – sudokopytníci

Čeleď – turovití

Původ – malý ostrov západního pobřeží francouzské Bretagne – Ouressant. Patří mezi nejmenší ovčí plemena na světě, na relativně vysokých nohách.

Věk – dožívají se až 15 let

Hmotnost dospělého zvířete – beran 15–22 kg, ovce 12–16 kg

Výška v kohoutku u dospělého zvířete – beran 42-49 cm, ovce 40-46 cm

V období mezi prvním a druhým rokem života by výška berana v kohoutku neměla přesáhnout 48 cm.

Potrava – býložravci, spásají i velmi nekvalitní trávu

Způsob života – žijí ve stádu, aktivní ve dne

Rozmnožování – říje od září do ledna, březost trvá 150+/-5 dnů, samice rodí obvykle jedno mládě, které saje mléko po dobu asi 6 měsíců. Dvojčata a problémy při bahnění jsou výjimečné, bahnice jsou velmi dobré matky, jehnata jsou velmi živá. Vícečetné porody nejsou vyhledávané, ale ani mimo standard.

Exteriér

1. Hlava – jemná a pravidelná, zepředu je trojúhelníková, bahnice mají rovnou nosní kost, berani někdy mají nosní kost klenutou.

Oči – jasné se živým pohledem.

Uši – jemné, drobné, krátké.

Rohy – Berani nesou impozantní souměrné rohy ve spirálách rovnou odstávající od hlavy do stran, nikoliv dozadu. Při klasifikaci má být vzdálenost rohu od tváří berana nejméně 2 cm. Ovce jsou bezrohé nebo mají jen malé výstupky, tzv. „knoflíky“. Barva rohů je tmavá u černých nebo hnědých beranů a světlá u bílých jedinců.

2. Krk – je kratší, dobře zdůrazněný, u beranů výrazná hříva na spodní straně krku, která může mít tmavší odstín než ostatní vlna na těle.

Některá zvířata mají pod krkem tzv. „zvonky“ – kožní výrůstky. Mohou být i jen naznačené nebo zcela chybějící. Pokud dojde k jejich odstranění, znova již nenarůstají.

3. TRUP – kohoutek nevystupuje, hluboký hrudník, břicho a boky nejsou hluboké.

4. HŘBET – rovný.

5. ZÁĎ – široká, osvalená, krátkoocasá severská ovce.

6. KONČETINY – jemné, střední délky, s dobrými proporcemi, dobrá spěnka, zbarvení paznehtů je většinou tmavé, u světlých jedinců může být i světlejší.

7. VLNA – rouno pokrývá čelo, část tváří, celé tělo a může sestupovat až po zápěstí a hlezno.

Zbarvení: černá, hnědá ve všech odstínech, bílá. Zbarvení musí být jednolité. Odstín podsady musí být stejný jako u zbytku rouna, ale může být i tmavší.

U bílé barvy je rezavý podklad, což udává lehce rezavý vzhled, především na hlavě, nohách a ocasu. V době hodnocení nesmí být ohrazené bílé znaky (skvrny) u tmavých jedinců, a naopak tmavé znaky (skvrny) u světlých jedinců.

Struktura: Rouno částečně uzavřené, vyrovnané, sortiment AB-B, 27 až 28 mikronů, délka od 8 do 10 cm u 12-ti měsíčního odrostu.

Lokalizace: u beranů výrazná hříva na krku.

Znaky nepřijatelné pro standard – vylučující znaky:

- Kohoutková výška vyšší než 49 cm u berana, 46 cm u bahnice
- Nesouměrnost tělesného rámce
- Slabé spěnky
- Špatné, deformované paznehy
- U beranů asymetrické nebo chybějící rohy, postavení rohů příliš těsné u hlavy (méně než 2 cm od tváří)
- Velké uši
- Křivý nebo jinak deformovaný postoj
- Ohraničené bílé znaky (skvrny) u tmavých jedinců, a naopak tmavé znaky (skvrny) u světlých jedinců
- Tenký nebo plstnatý vlas
- Odlišná barva rohů (např. bílý jedinec – tmavé rohy, tmavý jedinec – světlé rohy).

Chovný cíl: zachování standardních znaků plemene a tvorba kvalitní genové základny.

Aktualizace schválena členskou schůzí konanou 29.1.2022.

H. Jelíček, L. Tomáš